

GOLF IS GREAT IN MARIENBAD

19th hole

1 SRPEN
2014

MK ČR E 21670

KLUBOVÉ NOVINY ROYAL GOLF CLUBU MARIÁNSKÉ LÁZNĚ

SLOVO PREZIDENTA

Vážení členové klubu, dámy a pánové,

můj golfový život mě obdařil možností hrát na četných krásných hřištích v České republice i v zahraničí. Po návratu do našeho klubu pak vždy srovnávám náš areál s těmi, které

JUDr. Milan Veselý, prezident RGCML

jsem viděl. Krása je velmi různorodá. Golfový areál není možné hodnotit jen z hlediska přírodních krás a moderní designové architektury, včetně bezchybné kvality odpališť a greenů, ale opravdovou kvalitu hřiště a klubu tvoří i jiné komponenty, zejména historie hřiště, genius loci a celkové fluidum, které golfové hřiště a klub ovládá. Vysoce kvalitní golfový areál má vždy klubovnu, která je naplněna příběhy velkých hráčů a turnajů, velkých a zajímavých osobností, které tvoří slávu a příběh golfového klubu. Takových areálů v České republice mnoho není a jedním z mála je právě Royal Golf Club Mariánské Lázně. Proto můžeme bez pochybností užívat náš slogan GOLF IS GREAT IN MARIENBAD. Náš klub je jedním z těch, kde přetrvává opravdová klubová atmosféra, kterou tvoří zejména starší členové, kteří si ještě pamatují složité časy před rokem 1990. Byl bych rád, aby tato klubová soudržnost byla zachována. K tomu potřebujeme i více informací, a proto jsme výrazně zkvalitnili naše internetové stránky www.golfml.cz, a proto vítám vznik této vnitroklubové publikace, kterou symbolicky nazýváme 19th Hole – 19. Jamka, tj. klubovna, která je centrem všeho dění. Za touto publikací stojí náš pracovitý viceprezident Kirill Kozhukhov a jeho paní Elena Sorokina. Jsem přesvědčen, že se budeme těšit na každé vydání naší „19. Jamky“, a přeji proto redaktorům hodně síly a trpělivosti a našemu královskému klubu přeji skvělou budoucnost.

STUART SE UMÍ DOMLUVIT S HŘIŠTĚM

A bych se setkal s greenkeeperem našeho klubu a mohl s ním podrobně promluvit o hřišti, musel jsem vstávat ve čtyři hodiny ráno. Každý Stuartův pracovní den začíná ve 4.30 kontrolou stavu hřiště. Na první pohled je na hřišti klid a ticho. Ale Stuart zná tajemný jazyk golfového hři-

ště, a tak může cítit všechno, co se s hřištěm předchozí den stalo. Než přijdou do práce jeho spolupracovníci, už má dokonalou představu o tom, co dělat. Tento jeho postup je tradicí už od dob, kdy Stuart začal pracovat jako správce golfových hřišť v Irsku.

pokračování na str. 4 ►

REPREZENTANTI KLUBU

Tento rok byl pro naše mladé reprezentanty klubu do 18 let, bohužel, méně úspěšný. Kvalifikací neprošlo družstvo do 14 let (Gabriela Roberta Vítů, Adam Veselý, Viktor Veselý, Andrea Kudličková) ani družstvo do 16 let (Dominik Šesták, Viktor Veselý, Adam Veselý, Timofey Kozhukhov, Nela Mašková, Andrea Kudličková) ani chlapci do 18 let (Jan Nešpor, Jakub Fiala, Timofey Kozhukhov, Pavel Foubík, Matiaš Heřta).

Náš Head-Pro O. Nechanický neúspěch připisuje i tomu, že v soutěžích mládeže stále roste konkurence a v letošním roce změněný systém kvalifikace to jen dokazuje. Byly sloučeny regiony západ A a západ B, čímž o čtyři postupová místa hrálo 15 až 18 klubů. To stávající konkurenci ještě zvýšilo a pro naše hráče už nebude tak jednoduché do finále postoupit. Z regionu Západ B přišlo velké množství silných klubů především z Prahy a blízkého okolí, které mají možnost pracovat s velkým množstvím dětí. My jsme limitováni určitou kapacitou pro dětský trénink a to především v zimě kdy máme k dispozici náš malý indoor.

Možná jste si také všimli, že některé kluby získávají pro svá družstva mladé hráče z jiných

pokračování na str. 8 ►

DĚTI Z DĚTSKÉHO DOMOVA HRAJÍ GOLF

Den 25. června navštívily Royal Golf Club Mariánské Lázně děti z dětského domova v Mariánských Lázních. Náš klub se připojil k projektu „Se školou na golf“, kterou od dubna pořádá Česká golfová federace. Do projektu se dosud zapojilo 27 klubů z celé republiky, 4 z našeho karlovarského regionu.

pokračování na str. 7 ►

JAK JE KRÁSNÉ BÝT GOLFISTOU V MARIÁNKÁCH

Milan Veselý už měl zkušenosti s prací prezidenta golf klubu v letech 1990–1996. V té době poprvé rekonstruovali a rozšiřovali klubovnu a vylepšovali hřiště, protože chtěli v RGCML pořádat velké turnaje. První z nich bylo mistrovství Evropy mužů v roce 1993. Další důležité turnaje se zde konaly v letech 1994–1996 a reportáže o nich Royal Golf Club ML proslavily. Od té doby se naše hřiště zapsalo do povědomí golfistů jako jedno z nejlepších hřišť světa.

Další zkušenosti Milan Veselý načerpal také ve funkci prezidenta České Golfové Federace, kterou zastával 10 let. Navíc byl zvolen do ve-

dení Evropské golfové asociace, kde pracuje dosud. Od roku 2010 působí ve vedení The Royal & Ancient Golf Club of St. Andrews. Všechny zkušenosti chtěl zúročit v našem klubu, protože viděl, že je to potřeba. Kandidoval na funkci prezidenta a byl zvolen. Od té doby se našemu klubu věnuje minimálně 5 hodin denně. Pro mne bylo velice zajímavé zjišťovat, proč tento člověk dělá tolik práce, ačkoli za ni nedostává žádné peníze. Během rozhovoru jsem odhalila, že Milan je jeden z mála, kdo má přesnou představu, jak z našeho klubu vytvořit špičkový evropský klub a přitom podporovat přátelskou klubovou atmosféru

mezi členy. Pracuje na tom už dva roky a už teď můžeme vidět první výsledky jeho práce.

Milane, vysvětlíš nám, čeho chcete dosáhnout?

Hřiště, které bylo založeno v roce 1905, svůj královský titul zatím nevyužilo v plné míře, jak by mohlo. Když jsem se dostal do vedení klubu, bohužel, královské hřiště nebylo v pořádku. Na klubovně i na hřišti bylo vidět, že je zapotřebí dělat víc věcí než v minulosti. V roce 2012 bylo hřiště v nedobrému stavu. Greenkeeper některým věcem skutečně nerozuměl, dokonce mohl otevřeně říct, že to byl člověk, který

hřiště ničil. Došlo to až tak daleko, že se musely dělat analýzy. V roce 2012 jsem jeho smlouvu ukončil a angažovali jsme vynikajícího anglického greenkeepera Stuarta Burridge, který za rok a půl dokázal maximum. Hřiště díky němu získalo vysokou úroveň a kvalitu. Do roku 2012 jsme měli manažera, greenkeepera a trenéra v jedné osobě. Byli jsme jediným klubem v ČR, ve kterém to tak bylo. U nás se říká, že nelze tancovat na několika svatbách najednou. Tak to fungovat nemůže. Nyní máme úžasný tým lidí, které dobře znám a kteří pracují tak, jak to má být.

pokračování na str. 2 ►

JAK JE KRÁSNÉ BÝT GOLFISTOU V MARIÁNKÁCH

► pokračování ze str. 1

Co musíme udělat, aby se hřiště stalo opravdu jedním z nejlepších?

Pro každé hřiště je velice důležitá zásoba vody. Na ní závisí i hnojení, aby herbicidy a fungicidy fungovaly efektivně. Nemáme zde úplný zavlažovací systém, tak náš první úkol je udělat ho na fervejích a rekonstruovat zavlažování greenů, odpališť a ostatních částí hřiště. K tomu je zapotřebí obrovské množství vody, kterou nemáme. Paradoxní je, že v celém areálu je hodně vody. Je tam přírodní voda, ale nezadržujeme ji a voda protéká areálem pryč. Proto chceme u jamky číslo 11 za parkovištěm postavit velkou nádrž na vodu (reservoir). Bude vést do lesa a bude mít vysokou kapacitu. Provedeme také rozšíření a prohloubení všech nádrží, které máme na jamkách 2, 16 a 17. Tyto nádrže zvětšíme, prohloubíme a uděláme kvalitní čerpací systém pro propojení těchto nádrží.

Druhým krokem je kompletní rekonstrukce bunkrů, které jsou v kritickém stavu. Návštěvníci hřiště i naši členové kritizují, že se zaplavují vodou. Budou mít vertikální a některé i horizontální odvodnění. Úpravy bunkrů budeme konzultovat s nejlepšími architekty starých golfových hřišť jako je například Donald Steel nebo Peter Harradine.

Další věc je úprava odpališť, která musí mít vysokou úroveň. Chceme mít nejvyšší standart a naše hřiště si to zaslouží. Když jsme prováděli výkopové práce v prostoru, kde byla zvětšena plocha terasy, zjistili jsme, že tam je velká vrstva jílu. Na jílu nic neroste, jíl nepustí vodu dolů, tak jsme odstranili původní půdní – jílové vrstvy do hloubky jednoho metru a přivezli novou zem, protože jinak to nešlo. Bylo to velmi náročné a zprvu tyto práce vypadaly tak, že chceme před klubovnou založit novou atomovou elektrárnu. Na jamce číslo 10 je rekonstruován green. Bude odstraněna stará škaredá dřevostavba na jamce číslo 11 a na podzim postavíme nový halfway house na levé straně od greenu číslo 10, a to ve stylu naší klubovny. Bude to velmi krásné a zvýší to celkovou úroveň našeho královského areálu.

Už jsme dobudovali prostor kolem klubovny. Nová terasa je navrhnutá stylově, abyste cítili atmosféru, jaká byla v roce 1905. Stromy před klubovnou jsme odstranili, protože byly víc než 111 let staré. Životnost smrku je 70 až 100 let. Ty smrky byly už za dobou své životnosti a museli jsme je porazit z důvodu bezpečnosti, protože nám již dvakrát smr

Dear Members, Ladies and Gentlemen,

My golf life gave me an opportunity to play on many beautiful golf courses in the Czech Republic as well as abroad. When I come back to our club I always compare our resort with those that I visited. Beauty is very diverse. It is not possible to assess the golf resort only with respect to natural beauty and modern design architecture including perfect quality of tees and greens but the real quality of the course and club includes also other components, particularly the history of the course, genius loci and the general atmosphere which the golf course and club have. A high quality golf resort always has a clubroom full of stories of great players and tournaments, and great and interesting people who create glory and the story of the golf club. There are not many such golf resorts in the Czech Republic and one of the few is the Royal Golf Club Mariánské Lázně. Thus we can use our slogan GOLF IS GREAT IN MARIENBAD without any doubts. Our club is one of those where the real club atmosphere, created mainly by our older members who remember the complicated times before 1990, still persists. I would be very glad if we can maintain this club cohesion. To achieve this goal we also need more information and therefore we have significantly improved our web pages (www.golflm.cz, www.rgcm.cz) and thus I appreciate launch of this club publication which we symbolically named 19th Hole – 19. Jamka, i.e. the clubroom which is the centre of all activities. The people behind this publication are our hardworking Vice-president Kirill Kozhukhov and his wife Elena Sorokina. I believe that we will be looking forward to every issue of our "19th Hole" and therefore I wish a lot of energy and patience to our editors and a great future to our royal club.

spadl na odpaliště. Hrozilo nebezpečí, že někoho zabije, nebo zničí klubovnu. Totéž platí pro jamku číslo 10. Porazili jsme tam 11 stromů, protože zastíňovaly green. Nedá se nic dělat, tráva potřebuje světlo.

Dva roky práce máte za sebou. Na co jsi pyšný?

Původní starý tým, se kterým jsem pracoval v 90. letech byl vynikající. Udělali jsme obrovský kus práce, získali hřiště, přestavěli klubovnu, vybudovali caddy hall, šatny a garáže a zorganizovali nejen mistrovství Evropy, ale i několik velkých profesionálních turnajů, které z Mariánek viděl celý svět. Olda Tobrman dělal vynikajícího hospodáře klubu a byla to skvělá spolupráce. Dodnes na tento tým vzpomínám. Odešel jsem pak do evropských orgánů golfu a do ČGF a vrátil jsem se až v roce 2012. Mezitím jsem sledoval, že vedení klubu začalo být velmi spokoje-

né a málo kritické ke své práci, a to zejména ke greenkeeperovi, a všechno se začalo ubírat nesprávným směrem. Proto se vytvořila v klubu opozice a oprávněná kritika vedení klubu. Před 3 lety jsem viděl, že je to neudržitelné. Stačilo ještě málo a nebyli bychom schopni konkurovat ostatním klubům v České republice a vůbec bychom nemohli usilovat o společenství nejlepších hřišť v Evropě. Klub vyžadoval změnu a zejména odstranění protivné atmosféry neustálého boje mezi několika skupinami v klubu, které měly na vývoj věci rozdílný názor.

První výsledky naší práce se projevily v loňském roce, když jsme dostali ocenění Golfový areál roku 2013. To uděluje ČGF spolu s golfovým portálem www.golfovahriste.cz. V České Republice je minimálně 15 hřišť, která usilují o tento titul.

Další věcí, na kterou jsme pyšní, je vynikající spolupráce s městem Mariánské Lázně. Tento vztah byl nastartován v roce 1990 a jsem rád, že jsem se podílel na jeho vzniku a výborném smluvním uspořádání, které s městem máme. Jednáme o další ještě užší spolupráci a investičním podílu města na dalším rozvoji a zvyšování kvality golfového areálu. Podařilo se nám během jednání město přesvědčit, že velice hezké hřiště městu prospěje, protože bude lákat turisty a bude zároveň sportovním vyžitím pro dospělé a malé občany. Rodiče můžou přijít s dětmi, prarodiče s vnoučaty, a není to vůbec tak drahé, jak si to mnozí

Provedli jsme výběrové řízení na obchod s golfovým vybavením – pro shop. Zvítězila společnost, jejíž majitelkou je Miss České republiky 1998 Kateřina Stočesová. Získala také titul Queen of the World v Londýně. Je v ČR velice známá a má jiné marketingové možnosti než my. Má dobrý obchod v Praze a na Slovensku na nejlepším slovenském hřišti Penati. Věřím, že Katka je vynikající volbou. Spolupracuje se známou českou

Pohled na novou klubovnu.

navrháčkou Věrou Kocovou. Budou navrhovat oblečení reprezentantů všech skupin. Budeme mít velký výběr věcí s naším logem. Velký výběr holí a vozíků JuCad. Počítáme s tím, že obchod bude možno rozšířit až na dvojnásobek. Paní Stočesová navíc věnuje ceny do turnajů.

Restaurace je velice důležitou částí hřiště. Bez dobré gastronomie bychom nezískali titul golfového areálu roku. Lidé chtějí nejenom hrát, ale

kově vybavená, a protože golfisté jsou problematictí klienti, musí mít i božskou trpělivost. Golfista se v restauraci chová takto: přijde tam po hře, má hlad, má žízeň, sedne si, objedná si a za chvíli odejde uklízet hole. Personál přinese jídlo a pití k prázdnému stolu a neví, kam host odešel, neví, co se děje. Potom se ten golfista vrátí zpátky a začne nadávat: „Kde je moje jídlo?“ Před hrou je to úplně to samé. Přijde, chce si objednat kávu a nevnímá, že před ním je ještě 20 lidí. Chce okamžitě mít všechno. Respektuji, že personál s námi golfisty musí mít někdy božskou trpělivost.

Náš člen Jan Filip je špičkový gastronom, provozuje Francouzskou restauraci v Obecním domě v Praze, jeho manželka Eva píše o gastrono-

mii. I tyto lidé nám naznačují, že nyní je všechno v pořádku a gastronomie v klubu má dobrou perspektivu.

Které hotely spolupracují s hřištěm? Který bys golfistům doporučil?

Mariánské Lázně mají obrovskou ubytovací kapacitu a je tady hodně golfových hotelů. Klasickými golfovými hotely jsou Park Hotel Golf, Esplanade, Hotel Morris. S Rezidencí Golf máme úžasně vztahy. S hotelem

Princ Edward v RGCM – Rok 2005.

přestavují. Využíváme také program ČGF Golf do škol, který popularizuje hru pro mládež a zapojuje do našeho sportu školu a rodinu.

Ke golfu patří také móda a dobré jídlo. Jak bys charakterizoval změny v této oblasti?

také se po hře dobře najíst. Neměli jsme žádný důvod nepracovat s panem Fišerem. Jediný důvod byl jeho dluh, který ale již vyrovnal. Uzavřeli jsme s ním novou nájemní smlouvu, která je přísnější, má měsíční splátky. Kvalita jídel a obsluhy musí být na vysoké úrovni. Obsluha musí být jazy-

Cristal Palace máme také dlouholeté velmi dobré vztahy, děláme tam naše konference. Dalším z výborných hotelů vhodných pro golfisty je např. hotel Olympia a Falkensteiner.

Máme také kontrakty s dalšími hřišti. Nejdéle spolupracujeme s golf klubem Karlovy Vary, což je logické.

Večer českého golfu 2013 se Zdeňkem Kodejšem, prezidentem ČGF a jeho paní, a Ivou Solarovou

Naším druhým nejstarším partnerem je Golf Klub Stiffland. Myslím, že pro golfovou turistiku je to dobré. V letošním roce jsme naše přátelství rozšířili na nádherná hřiště na Slovensku. Máme blízké vztahy s majitelem golf klubu Tále, dále s golf klubem Black Stork. První klub je v Nízkých Tatrách, druhý ve Vysokých. Hráť tam je silný zážitek a naši členové mají jako dárek výsadu hrát tam zadarmo. S těmito kluby máme stoprocentní reciprocitu. Dostáváme žádosti i od jiných hřišť, ale pro nás to nemá velké výhody.

Co si myslíš o reprezentantech našeho klubu?

Úspěch je dán tím, že se seje skupina unikátních hráčů. Golf není fotbal, který závisí na taktice a porozumění spoluhráčů. Golf je výrazně individuální sport. Není produktem metodického systému. Je to individuální píle a snaha. Pro golf člověk potřebuje pohybové nadání, neskutěčnou pracovitost, vůli, sebevědomí. Měli jsme období, kdy se u nás sešli vynikající hráči a stali se mistry extraligy. Muži i ženy. Momentálně máme vynikající jednotlivce, například Gabrielu Robertu Vítů, nejlepší juniorku. Z chlapců přešel k profesionálům Ruda Nechanický. Velkou zásluhu na našich mladých má náš Head-Pro Oldřich Nechanický. Ale pokud nebudeme mít individuální talenty, mladé lidi, kteří jsou schopni pracovat, tak ani nejlepší trenér nic neudělá. Tiger Woods měl obrovské individuální úsilí, nevyrostal s metodiky v kempu ani v klubové přípravě.

Jaká budoucnost golf čeká?

Golf je druhým nejvíce rozšířeným sportem na planetě. Volejbal je prvním. Golf hraje více než 100 milionů lidí a do tohoto počtu jsou počítáni pouze registrovaní hráči, kteří mají členství v klubech a hrají soutěže. USA představují víc než polovinu golfového potenciálu. V golfovém byznysu se otáčí hodně peněz, z prodeje green fee, golfových potřeb, z golfového cestování atd. V USA nyní hraje asi 32 milionů lidí, což je neuvěřitelné číslo.

Se sportem se začíná v mladém věku, rodiče hrají se svými dětmi. Vliv sportu a klubového života je velice zdravý, děti se nedostávají k drogám a kriminalitě. Do sportu se za-

pojují i prarodiče. Tráví čas s dětmi, vnoučaty a rodinu to posiluje, stejně jako zdraví, protože pohyb je zdravý.

A například na kontinentální Číně byl před 10 lety golf neznámý sport. V roce 1998 byla na světové konferenci Čína přijata do „rodiny golfistů“. Dnes tam mají desítky hřišť a na ostrově Hainan největší golfový areál světa. Počet golfistů tam stále roste. To samé můžeme říct o Rusku. Rusko jsme přijali do Evropské golfové asociace a od té doby tam hraje více a více lidí. Golf má bez pochybností velkou budoucnost a tu má i náš milovaný Royal Golf Club Mariánské Lázně. Vždy si říkám, jak je krásné být golfistou právě v Mariáncích. ●

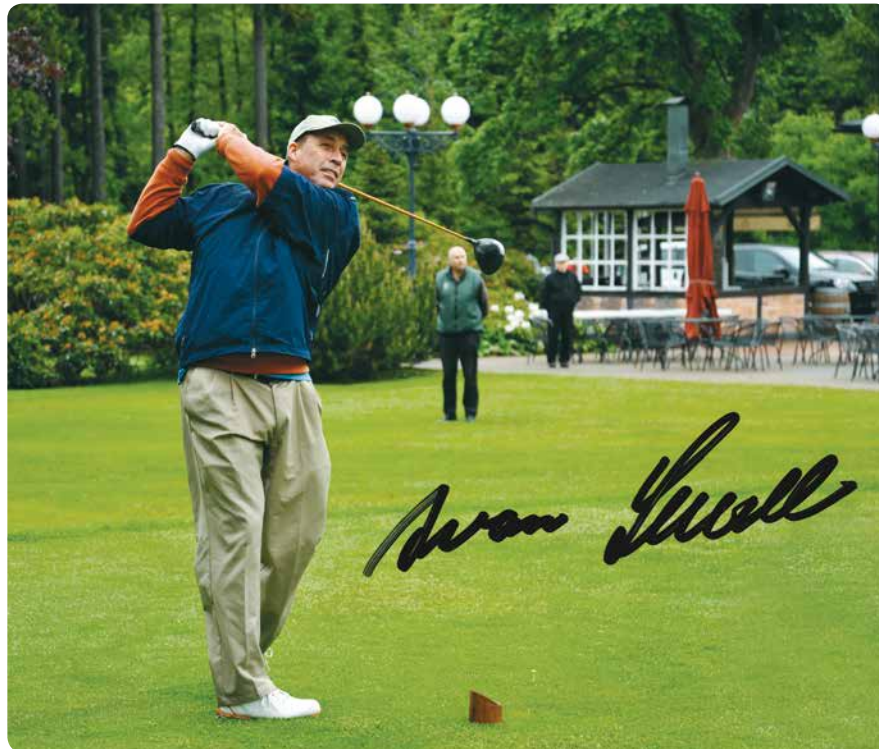
It's Wonderful to Be a Golfer in Marienbad

Mr. Milan Veselý has gained experience as a golf club president already from 1990 till 1996. As the RGML wanted to hold large-scale tournaments at that time, they were for the first time remodeling their club-house and improving the golf course. The first of the tournaments was the European Men's Championship in 1993. Further tournaments followed between 1994 and 1996, and the reports of those made the Royal Golf Club ML quite famous. Since then our golf course has gained fame among golfers as one of the best venues world-wide.

Mr. Veselý continued gaining experience also as the Czech Golf Federation's president, a positions he held for 10 years. He was also elected into the European Golf Association's board, where he works to this day. Since 2010 he is also a board member at The Royal & Ancient Golf Club of St. Andrews. He wanted to put all this experience to good use in our club, as he saw it was needed – he ran for the club's presidency and was elected. Since then he's been dedicating at least 5 hours a day to our club. I was intrigued just why this man does so much work, even though he doesn't get paid for it. During the interview I realized that Mr. Veselý is one of very few people with a clear idea how to turn our club into top-class European facility, as well as support a friendly club atmosphere among our members. He has been busy working on this for the last two years, and we can finally start to see the results.

TRADICE ZA PENÍZE NEKOUPIŠ

Exkluzivní rozhovor s Ivanem Lendlem

30. května 2014 přivítal prezident RGCML v Mariánských Lázních legendu světového tenisu Ivana Lendlu, který je od roku 1996 členem našeho klubu. Ivan Lendl se po letech vrací hrát domů, tentokrát jako amatér. Tento „ztracený syn“ se ve skutečnosti ve světě neztratil. Za léta svého působení zanechal ve světovém tenise výraznou stopu, a proto jsme velmi rádi, že takového významného sportovce máme mezi našimi členy. V 90. letech se tento vynikající sportovec zúčastnil, ještě jako profesionál, turnaje Chemapol Trophy v Mariánských Lázních a na návštěvu Mariánských Lázních nikdy nezapomněl.

Ivan hrál se svými přáteli Honzou Juhaniakem a Markétou Šubrtovou a tuto přátelskou „partu“ ještě doplnil náš Head-greenkeeper a současně vynikající hráč Stuart Burridge.

Pane Lendle, co vás nyní zajímá víc: golf nebo tenis?

Oba sporty mám rád. Protože jsem skončil koučing v tenisu, tak mám víc času na golf a letos budu hrát víc turnajů.

Co mají podle vás tenis a golf společného?

ZNÁTE SVOJI KRÁTKOU HRU?

Je notoricky známé, že krátká hra tvoří více jak 50% naší hry. Přesto vidím na driving range trénovat hráče převážně dlouhé údery a když už trénují krátkou hru, tak ne úplně správně. Většinou z jednoho místa odehrají koš míčů na některou z jamek na Pitching - greenu bez zpětné kontroly výsledku.

Head Pro RGCML Oldřich Nechanický.

Druhů příhrávek existuje celá řada a pro jejich zvládnutí a zlepšení krátké hry je zapotřebí se správně naučit Chip a Pitch. Dnešní moderní způsob hraní těchto příhrávek vychází ze stejného základního postoje a správné práci (rotaci) trojúhelníku paže

V tenise i golfu sportovec spoléhá jenom sám na sebe. Nemůžeš říct, že ti pokazil ránu někdo jiný. A když se podaří, tak jsi to zvládl jen ty sám.

Kdo je váš golfový trenér?

Honza Juhaniak mi hodně pomáhá. V Americe je můj trenér Ken Doyle. K němu chodím pravidelně. On mi pomáhá s technickými základy.

Na kterém královském hřišti jste hrál?

Royal Melbourne, Royal Sydney, Royal Liverpool, Royal Mariánský. Ale to jsem nevybíral speciálně, bylo to náhodou.

Co mají z vašeho pohledu společného Mariánky a ostatní royal golf kluby?

Všechny mají tradice. Právě to se mi v golfu a v tenise strašně líbí. Tradiční stará klubovna se starými fotkami známých hráčů nebo návštěvníků. To se nedá koupit za žádné peníze světa. ●

- ramena a boky. Rozdíl mezi těmito dvěma druhy úderů je pouze v délce náprahu. Pro dobrý výsledek těchto příhrávek je také důležitá správná volba hole v závislosti pozice jamky,

povrchu greenu a pozice, z které úder hrajeme.

Otestujte svoji krátkou hru v závislosti na svém HCP, který máte, na následujícím zkráceném testu.

Zahrajte 10 míčů a spočítejte si body > 4 body = míč v jamce / 2 body = do 90cm (délka hole) od jamky / 1 bod = 90 – 180cm (délka praporkové tyče) od jamky.

Vzdálenost 9 m od jamky, míč je 1 m od kraje Greenu > hůl PW nebo SW

HCP	30 +	29 – 22	21 – 12	11 – 5	4 – 0	Tour
Score	0 – 6	7 – 9	10 – 11	12 – 14	15 – 16	17 +

Vzdálenost 27 m od jamky, míč je 3 m od kraje Greenu > vyzkoušejte různé hole PW, 8 a 6

HCP	28 +	27 – 17	16 – 8	7 – 5	4 – 0	Tour
Score	0 – 3	4 – 5	6 – 8	9 – 10	11 – 12	13 +

Vzdálenost 13 m od jamky, míč je 10 m od kraje Greenu > hůl LW nebo SW

HCP	30 +	29 – 17	16 – 10	9 – 5	4 – 0	Tour
Score	0 – 3	4 – 6	7 – 8	9 – 10	11 – 13	14 +

Vzdálenost 7 m od jamky, z Bunkeru > hůl LW nebo SW

HCP	22 +	21 – 12	11 – 6	5 – 2	1 – 0	Tour
Score	0 – 2	3 – 5	6 – 7	8 – 10	11 – 12	13 +

Počet získaných bodů ukáže, jakému HCP odpovídá vaše krátká hra z těchto pozic a na který druh příhrávek, byste se měli při svém tréninku zaměřit. ●

STUART SE UMÍ DOMLUVIT S HŘIŠTĚM

► pokračování ze str. 1

Jak dlouho žijete v České republice?

Bydlím v České republice šest let. Nejprve jsem pracoval 4 roky na hřišti Casa Serena. Dva roky žiji v Mariánských Lázních. Bydlím tady se svou ženou a synem Oliverem. Vzali jsme se před šesti lety. Seznámili jsme se v Kutné Hoře, když jsem pracoval v klubu Casa Serena. Manželka nejdřív hrát golf nechtěla a teprve nyní se začíná učit tuto nádhernou hru. Všichni víme, jak golf posiluje a sjednocuje rodinu.

Jak jste se dostal do České republiky?

Před podpisem smlouvy s golfovým klubem Casa Serena jsem pracoval jako agronom na evropských golfových turnajích. Všechny evropské golfové turnaje připravuje greenkeeper, který pracuje pro Ev-

pravuje zprávu o nevýhodách hřiště a opravách, které tam musí být provedeny. Po šesti měsících golfový klub s greenkeeperem opět připravují zprávu. Pokud je to nutné, navštěvuje greenkeeper hřiště ještě 3 měsíce a 1 měsíc před plánovaným turnajem. Někdy, v případě, že hřiště potřebovalo zásadní změny, jsem zůstal v klubu i po dobu šesti měsíců a řídil všechny práce, dokud nebyla splněna podmínka, že golfové hřiště odpovídá standardům.

Když jsem byl v golfovém klubu na Mallorce, dostal jsem nabídku od českého klubu Casa Serena přivítat hřiště pro European Senior Tour. Díky tomu jsem se dostal do České Republiky.

Stuarte, na chvíli se vraťme k historii vaší rodiny. Slyšel jsem, že váš táta hrál golf. A bratr taky. Je to tak?

li jsme od dětství fotbal. Ale když mi bylo 10 let a bratrovi 13, táta nás vzal na golfové hřiště. Od té doby se golf stal navždy součástí našich životů a později i naším povoláním. Bydleli jsme nedaleko od Londýna a v okolí byla řada golfových klubů. Mohu říci, že jsem měl štěstí. Když můj bratr vystudoval vysokou školu, začal pracovat v golfovém průmyslu. Když jsem já v 17ti letech vystudoval střední školu, hodně jsem trénoval. V té době jsem měl nulový handicap. Hrál jsem za Chobham Golf Club v Surrey. Když mi bylo 18, měl jsem velký zájem o cestování. Jednou jsem mluvil s kamarádem, synem slavného greenkeepera, a řekl jsem mu, že hledám práci spojenou s golfem. O pár dní později jsem už měl pohovor. Začal jsem se učit na greenkeepera a dostal jsem práci spojenou s cestováním. Moje první pracovní cesta vedla do Irska. Tam byla 3 golfové hřiště, kde jsem půl roku pracoval.

Stuarte, řekněte mi, jaký je rozdíl mezi funkcí agronoma a greenkeepera?

Funkci agronoma na golfovém hřišti můžeme srovnat s funkcí poradce. Na rozdíl od greenkeepera musí agronom vidět hřiště v plném kontextu a vzít v úvahu všechny nuance - půdní podmínky (asi 45 cm pod povrchem zeleně), stav zařízení, posoudit i úroveň výcviku, dívat se na hřiště také očima golfisty. Je třeba upozornit na jednotlivé problémy a plánovat jejich řešení komplexně, nabízet plán s různými variantami. Zabývat se jak dlouhodobými postupnými pracemi, tak i levnými rychlými řešeními stávajících problémů. Mimochodem, ta rychlá řešení jsou někdy jediná možnost. Například se stává, že při kontrole hřiště, rok před velkým turnajem, je všechno v pořádku, ani 6 měsíců, nebo dokonce 3 měsíce před turnajem agronom nenajde žádné větší problémy a hodnotí pole jako vyhovující, ale třeba měsíc před turnajem se nějaké problémy vynoří. Mohou být způsobeny povětrnostními podmínkami, ale nejčastěji chybami nedbalého greenkeepera. V takových případech je velmi málo času na odstranění chyb.

Jaké speciální vzdělání máte?

Když mi bylo 22 let a více než tři roky jsem už působil na různých golfových hřištích, dostal jsem nabídku z Royal Berkshire klubu, kde v té době pracoval můj starší bratr jako Head Pro. Uzavřel jsem smlouvu s vedením golfového klubu s tím, že když klub bude s mými výsledky spokojený, pošle mne na vysokou školu greenkeeperů Merrist Wood College. A po šesti měsících mi klub zaplatil kompletní dvaapůlletou letou odbornou přípravu na nejvyšší úrovni HNC/HNO. Bylo to vynikající a pro mne jako odborníka velmi důležité.

Zažil jste takové případy, kdy jste přišel na golfové hřiště a nevěděl, jak nějaký vážný problém vyřešit?

Jistě. Vždy se může stát, že hned nevíte, jak řešit ten či onen problém. Protože každá oblast má své vlastní jedinečné podmínky, na různých místech drenážní systém funguje jinak, musíte počítat i se složitou kombinací rostlin na hřišti. Hřiště je živý organismus a greenkeeper působí jako lékař. Používá své zkušenosti a znalosti také podle zdravotního stavu pacienta.

Často vidím problém a vím, proč vznikl, ale řešit ho ihned je velmi obtížné. Greenkeeperové mají mezi sebou nevyslovené pravidlo - podělit se o zkušenosti. Když například vím, že můj přítel, greenkeeper v Irsku, měl podobný problém, tak mu mohu zavolat a poradit se. A stejně tak se i já vždy snažím nechat si své zkušenosti pro sebe. Během jednoho týdne můžeme mít asi tři až pět hovorů. V současné době je ve Velké Británii kolem 50 až 100 greenkeeperů. Ale jsem si jistý, že opravdových odborníků je jen asi deset.

Stuart s manželkou Paulou a synem Oliverem.

ropskou golfovou asociaci. Práce začne rok, někdy i šest měsíců před plánovanou akcí, která se koná jako součást Evropského turnaje. Vrchní greenkeeper přijde do klubu a při-

Můj otec začal hrát golf, než jsem se narodil. Dělal skoro všechny sporty - squash, tenis a fotbal. Když se narodil můj starší bratr, táta na chvíli přestal hrát golf. Hrál-

Popište prosím vaše první seznámení s RGCML.

Pro greenkeepera je nejtěžší vidět na hřišti problémy a nemít možnost začít je řešit. To se často děje kvůli finančním problémům klubu. Takže když jsem se seznámil se stavem hřiště v Mariánských Lázních, byli jsme s vedením klubu domluveni, že budeme všechny problémy postupně řešit. I když jsem viděl, že klub byl silně šokován rozsahem problémů.

V té době mi bylo 36 let a měl jsem zkušenosti s prací na golfových hřištích více než 18 let. Během této doby jsem pracoval jako agronom a konzultant na dvaceti hřištích v různých zemích.

Jaký byl váš první dojem z našeho golfového hřiště?

Jedná se o velmi krásné historické místo s úžasnými možnostmi pro golf, vhodný driving range, malé jamkoviště, krásné hlavní budovy. Ale co je nejdůležitější, samotné hřiště je úžasné!

Vše, co potřebujete pro úspěšné golfové hřiště, tady je. Ale co mě opravdu štvě, tak to je zdraví hřiště. Stačil by ještě jeden rok a greeny 2, 6, 8, 10, 14, 16 by opravdu zemřely. Ano, ano, zemřely by. První den jsem navštívil green na čtrnácté jamce a nechápal jsem, co se s ním děje. Cítil jsem hrozný zápach hniloby. Za roky své práce jsem ještě neviděl hřiště v takovém stavu. Greeny, fairwaye i krátká hra byly v katastrofálním stavu. Pamatuju, že ten první rok byla těžká dlouhá zima a deštivé pozdní jaro...

Stav greenu je zásadní, tak práce tam je nejdůležitější. Pod greenem musí být vrstva z mrtvých kořenů trávy, tzv. thatch. Tato vrstva nasává vodu a měla by mít tloušťku max. 5 až 7 milimetrů. V Mariánských tato vrstva byla silná 7 cm! V tomto případě thatch potřebuje určité množství písku, jinak mikroorganismy všechno zničí a pak do 5 let trávník odumře. Zelené části začnou upadat a stanou se nerovnoměrnými. Jejich obnova už nebude možná. Thatch je tedy nutné aktualizovat a naplnit ho čistým pískem.

Tak ten drahý stroj, o kterém se tolik mluví, byl zakoupen na zlepšení kvality greenu?

Existují dva způsoby, jak aktualizovat vrstvu pod greenem. Jedna

mají odpracováno dokonce více než 40 000 hodin práce. Pokud porovnáte zařízení pro údržbu golfového hřiště s autem, tak dva tisíce hodin jsou ekvivalentem 200 000 km. Vzhledem k terénním nerovnostem na naší fairwayi je životnost zařízení ještě nižší. Stejně jako při prodeji auta v takovém stavu i golfový klub prodělá prodejem hodně peněz.

Nejnovější investice do zařízení před mým příchodem proběhla před více než sedmi lety. Všechna hřiště, na kterých jsem pracoval, si pořizovala nové zařízení a zároveň prodávala staré každý rok.

Kolik zaměstnanců s vámi pracuje?

Dnes jsem shromáždil dobrý tým jedenácti lidí. Respektuji mě, já respektuji je a co je nejdůležitější, všichni se respektují to, že o hřiště se musí pečovat s láskou. Tři za-

městnance přijímáme pouze na léto, čtyři zaměstnanci pracují 9 měsíců od začátku března do konce listopadu a jen čtyři jsou zapojeni celoročně. Během zimy opravujeme a natíráme ploty a nábytek, pročišťujeme porosty kolem hřiště. Je třeba odstranit staré a nemocné stromy. Například v současnosti máme pět až šest stromů, které jsou poškozeny škůdci. Pokud je kolem hřiště hodně nemocných stromů, tak se tráva na hřišti může nakazit nějakou infekcí z lesa. Musíme pracovat nejenom s hřištěm, ale i s okolím.

Stuarte, co máte v plánu pro rozvoj našeho golfového hřiště? Řekněte nám prvních 5 bodů svého programu.

Mám plán na 5 let. Zahrnuje plán upgradu hřiště a vybavení. Pokud ho uskutečníme, jeho výsledky budou ohromující.

bují nový drenážní systém. Tuto práci můžeme dělat jen na konci a na začátku golfové sezóny. To je velký úkol. Obrovský! Během dvou sezón, můžeme rekonstruovat všechny bunkry.

Čtvrtý bod je drenážní systém. Musíme zajistit 5-7 kilometrů kanalizace.

Poslední položkou na seznamu, ale ne poslední svou důležitostí, je rekonstrukce odpališť.

To vše neuděláme přes noc, potřebujeme čas, potřebujeme investice, ale vidím, že jdeme správným směrem. Každé ráno, když jdu do práce, mám pocit, že jsme na správné cestě, děláme hodně věcí a správně.

Stuarte, jaký je rozdíl mezi námi a golfisty v Anglii?

Odhalím tajemství: není žádný rozdíl, všichni hráči jsou stejní! Někteří vždy opravují pitchmark

Tak vypadá nový stroj „Drill and fill“.

možnost je použít stroj, který dělá do greenu díry hluboké 25 cm, ale efektivnější je vyhloubit tyto otvory jen do poloviční (asi patnácti-centimetrové) délky a pak je vyplnit pískem.

Po kontrole greenu jsem si uvědomil, že musíme doplnit písek do otvorů hloubky 30 - 40 cm. Mimochodem, ani jeden green v Mariánskách neměl písek!

Koupili jsme stroj, který vrtá díry do hloubky 32 cm a plní je pískem. Jeho cena je milion dvě stě tisíc korun. Díky spolupráci s městem Mariánské Lázně jsme mohli ten stroj koupit. Teď stroj i pronajímáme a on nám vydělává peníze.

Nyní musíme prodat některé starší stroje. Většina vozů u nás má odpracováno více než 2 000 hodin. Ale správně by se měly prodávat stroje už po 1 500 hodinách práce. Některé naše stroje

„Silo“ na 22 tun, pro přípravu suchého kvalitního písku pro stroj „Drill and Fill“.

První věc, kterou uděláme, je obnovení zdraví greenu, to souvisí s realizací vrstvy písku pod greeny. Druhým úkolem je poskytnout hřišti vodu. V současné době máme v rezervoárech dostatek vody, ale v období sucha je to málo. Koupili jsme například stavíme prostředky za 2 000 Kč a zpracovali fairwaye. Byly deště a během měsíce tráva rostla v pohodě. Ale, když začalo být sucho, fairwaye vyschly a tráva zežloutla. Ukázalo se, že jsme za toto zbytečně vyhodili 2 000 Kč. Pokud je na hřišti dobrý vodní systém, tak fairwaye můžou zůstat v perfektním stavu celou sezónu. To ale vyžaduje nové uchovávání vody. Potřebujeme 10 000 - 15 000 m3 vodních nádrží. Vodu budeme zadržovat ve třech nádržích na 16., 11. a 2. jamce.

Třetím bodem programu jsou bunkry. Všechny bunkry potřebu-

a jiní nikdy, nebo jen zřídka. Je to otázka kultury a znalosti golfové etikety. Vzpomínám si, že když jsem byl dítě a hrál za juniory, měli jsme na hřišti vysloužilého majora, jmenoval se Nobi, a když jsme přišli na green, markovali míč a tiše stáli, čistili míč a čekali na putt, najednou jsme slyšeli z jiného konce hřiště hrozný křik, „Hej, hej, vypíchněte pitchmark!“ Okamžitě jsme to udělali a už nikdy nezapomněli.

Stuarte, děkuji za zajímavý rozhovor. Přeji vám hodně úspěchů ve vaší práci a chci vás ujistit, že my golfisté, členové klubu, vás a váš tým podporujeme a budeme s vámi solidární, protože jsme to především my, komu záleží na kvalitě našeho hřiště. ●

GOLF JE CELOŽIVOTNÍ LÁSKOU

Pan Dvořák se ke golfu dostal už v útlém dětství, na konci 40. let. Byla to přirozená věc, protože jeho rodina bydlela jen kousek od golfového hřiště. Už jako malý se díval na hráče, jak tam chodí a hrají, později ho začali na hřiště brát jeho starší bratři.

Pravidelně začal hrát asi v roce 1949, když mu bylo 5 let. V té době bylo u nás golfistů poskrovnu, jen občas golf chodili hrát zahraniční návštěvníci. Tak si ani lidé nemuseli rezervovat hřiště. Když přišli, mohli hrát. Problém byl ovšem ve vybavení, chyběly především míčky. Když se míček na hřišti ztratil, museli ho dlouho hledat. Pan Dvořák vzpomíná, jak jako kluci chodili bosí těsně vedle sebe, aby míček v trávě našli. „Začátky byly těžké, když jsme měli míčky, tak jsme hráli, když jsme je neměli, tak jsme nehráli.“

Jiří Dvořák, 11-ti násobný vítěz České Republiky na jamky a 13-ti násobný mistr republiky na rány.

Pokud někdo měl možnost jet do zahraničí, tak pomáhal a vozil míčky. Například když byl pan Dvořák s panem Kunštou v roce 1969 na světovém poháru v Japonsku, spoluhráči z celého světa situaci v socialistickém Československu chápali. Domluvili se, a když se Češi chystali domů, měli připravený obrovský pytel míčků.

Golfové hole měli lidé často „zdeděné“ po někdejších německých obyvatelích Mariánských lázní. Nebyla dostupná ani žádná golfová literatura, hráči techniku odkoukali od zahraničních hráčů a učili se jeden od druhého. Výhodou bylo, že děti, zvláště ty venkovské, byly mnohem více zvyklé na pohyb, venkovní aktivity a zdravou soutěživost. „Ve škole jsme o velké přestávce měli soutěž a běželi jsme kilometr a půl. Cenou byly vdolky k obědu: vítěz

Mr. Dvořák encountered golf already in his early childhood at the end of the 1940s. It happened rather naturally as his family lived quite close to a golf course. He would watch players going there and playing, and later his brothers started taking him to play along with them.

He started to play on regular basis around 1952 at the age of 5. There weren't many golf players in the country at those times, only foreign visitors would come and play every now and then, so it wasn't even necessary to book the course – people could just come and play. The problem however was equipment – especially golf balls were in short supply. When a ball got lost, someone would have to go out and look for it. Mr. Dvořák remembers as he and his friends would walk barefoot side-by-side to find a ball in the grass. “The beginning were tough – when we had golf balls, we would play, when there were no golf balls, we didn't.”

měl 4 vdolky a poslední neměl nic. Na Chip and Putt bylo fotbalové hřiště, na kterém jsme hráli fotbal. Zahráli jsme si osmnáctku, pak jsme šli k rybníku, vytáhli kapry a měli jsme oběd. Doba byla chudá, drsná, ale pro kluky dobrá,“ rád vzpomíná pan Dvořák na nelehké začátky, které mu pomohly i ke sportovním úspěchům.

Také s údržbou hřiště to nebylo vždy jednoduché. V 50. letech se o hřiště staral pan Hamerle. Byl ze Zádubu a naštěstí jeho dcera a syn hráli golf také, takže to byl správce svědomitý. Po americké armádě v klubu zůstaly dvě greenové sekačky, sekačky na ruční pohon a taky vojenský džíp, kterým pan Hamerle po hřišti sekačky tahal a taky ho využíval na jízdy do města. Sekačky byly dobré, ale oproti dnešní výšce rafu 5-6 cm byl tenkrát raf vysoký, měl 30-40 cm. Hřiště vypadalo spíše jako louka a na některých místech dokonce místní zemědělci pásli krávy.

Od roku 1949 na mariánskolázeňském hřišti o víkendů pravidelně probíhaly turnaje. Účastnili se místní i hráči z celé republiky. Golfistů bylo málo, často se jich na startu sešlo jen 20. To už se dnes nevidí. Také ceny byly jiné než dnes. Řadové členství stalo 150 korun. Pokud hrál někdo cizí osmnáctku, platil 50 korun. Pan Dvořák vzpomíná: „Musím říct, že tehdy byly pro normální lidi podmínky přijatelnější než teď. Kdybych já začínal v této době, těžko bych hrál golf, protože bych na to neměl. Také se mi líbilo to volné hřiště. Nejlepší je hrát ráno, je ticho, není vítr, je čerstvý vzduch.“

Přestože se v období socialismu říkalo, že golf je kapitalistický přežitek, obyvatelé Mariánských Lázní ho měli rádi, a i když mnohé golfové kluby byly zrušeny, ten mariánskolázeňský vydržel. Vybavení našich golfistů v té době za ostatním golfovým světem hodně pokulhávalo, i tak ale naši dosáhli nejednoho úspěchu. Pan Dvořák se ještě dnes směje, když vzpomíná na udivené obličejy golfových špiček na mistrovství ve Španělsku v roce 1975. Češi i se svými předpotopními holemi dokázali porazit perfektně vybaveného hráče z Nového Zélandu a mnohé ostatní. Vždyť tam s pa-

nem Dvořákem tenkrát byl jeho přítel Jan Kunšta. Říkalo se mu „železná ruka“, protože dokázal dražvovat dražvem do míst, která měla v průměru 5 m.

Mariánskolázeňští golfisté byli dobří, a tak jezdili hodně do světa. Samozřejmě, že to v té době nebylo jen tak, museli mít s sebou nějakého člena komunistické strany, který by

Jiří Dvořák a Jan Kunšta.

je „hlídal“. Pro hráče byla nevýhodou (ovšem z hlediska komunistické strany spíše výhodou) jazyková bariéra. Pan Dvořák se nikdy nenačuil anglicky, naštěstí Jan Kunšta, se kterým většinou jezdil, měl výborný orientační smysl, a tak se naštěstí nikdy neztratili. Například když letěli na Filipíny a museli několikrát přestupovat, řídili se radou: „Kam půjdou lidi, tam půjdete taky.“ Po-

S Grahamem McNivenem.

tom, když na ně na letišti spustili: „Do you speak English?“, Jan Kunšta odpověděl: „Nemluvíme žádnou řečí! ČESKY, ČESKY!“ Nakonec se ale vždy vše vyřešilo a zdárně dojeli, kam potřebovali. Například až do Japonska, kde byli dokonce na audienci u prince Hirohita.

Uživit se ale golfem nedalo. Pan Dvořák vystudoval dřevařskou průmyslovku, pracoval na pile a nakonec se stal jejím ředitelem. Po práci a hodině oddychu každý den mířil na hřiště a strávil tam minimálně 3 hodiny. Snažil se skloubit i sport a rodinu. „Pomáhal jsem doma například s vysáváním. Pořádek a zahrada, to byla moje starost. Někdy to byl docela fofr, ale když člověk má nějaký cíl a dobře plánuje, tak se to dá zvládnout. Rodina mně podporovala, a když jsem něco vyhrál tak měli radost. Chodil

capů bylo trochu jiné, počítalo se z průměru 14 nejlepších turnajů. Po turnaji se handicapy neměnily, vypočítalo se to až ke konci sezony. „Tenkrát to bylo velice spravedlivé,“ říká pan Dvořák.

Také jsme se pana Dvořáka zeptali na tajemství jeho úspěchů v golfu. „Jeden golfista mi řekl, že když chceš hrát dobrý golf, tak si nesmíš počítat rány. Já si třeba píšu vše do scorecarty, ale vůbec to nepočítám. Také člověk při hře nesmí moc přemýšlet. Nikdy nemyslím na to, jestli mám tu ruku vpravo, nebo vlevo. Prostě pokud jste dost trénoval, ono to půjde dobře samo! Na hřiště jdu s tím, že si chci zahrát dobrý golf! A tomu patří i to, že se něco pokazí. Takže se nestresovat! Já při hře přemýšlím o své zahrádce, jak tam dávám kyticky, a taky při hře nemluvim.“

A jak je na tom se svou celoživotní láskou pan Dvořák dnes? „Asi dvakrát týdně a chodím od 77 do 82 a můj rekord byl 67. A můj nejlepší handicap byl plus 2.“ Má hodně oblíbených golfistů, například Gary Playera, McIlroye a další, ale fandí hlavně Jimenézovi. „Je mu 50 let, ale neustále dohání mladé lidi. Když pokazí ránu, tak ani nemrkne okem.“

Pan Dvořák nelituje, že se nenarodil později, aby golfem mohl vyhrávat velké peníze. Za svůj velký úspěch považuje, když ve 22 letech hrál ve Francii v Sant Lanielu a udělal rekord hřiště 64, který tam do té doby držel Nicklaus. „Měl jsem šanci podepsat velkou smlouvu, která by mě dostala dál, ale já nikdy nebudu litovat toho, že jsem ji nepodepsal! Takže ke svému štěstí nepotřebuji žádné peníze.“

A ještě dobrá rada na závěr: „Když nemůžete míček zahrát čistě, tak neměňte držení, ale vyzkoušejte si polohu míče. A když pochopíte, kde je váš centr, tak už to půjde v podstatě samo!“ ●

DĚTI Z DĚTSKÉHO DOMOVA HRAJÍ GOLF

► pokračování ze str. 1

V dnešní době technických hraček bývá složité děti získat pro pohyb na zdravém vzduchu. Právě proto dětem Golfová federace nabízí atraktivní možnost zkusit si zahrát sport gentlemanů – golf. Cílem projektu je přiblížit golf mladým lidem a ukázat ho jako normální sport, stejný jako je lyžování, tenis, fotbal, hokej.

Všechny služby golfového klubu byly zajištěny na nejvyšší úrovni. Sportovní manažer klubu Oldřich Nechanický a golfová trenérka Edita Nechanická 4 hodiny vysvětlovali dětem základy golfu. Diana Lambertová organizovala hru na golfovém hřišti Chip & Putt. Pan Fisher připravil královský oběd. A dokonce i třicetiminutová pauza, která nastala kvůli silnému dešti, byla přesně to, co děti potřebovaly. Zaskočily si

gerem Woodsem, ale v každém případě upevní své zdraví a získá nové zkušenosti,“ myslí si organizátor akce Kirill Kozhukhov, viceprezident RGCML.

Pokud to nemá srovnané, to hřiště pokoří jeho,“ dodala Stilerová.

Když děti odjížděly, tak děkovaly všem organizátorům akce: viceprezidentovi Golf Clubu Kiri-

„Děti by měly vidět, že to není sport „horních deseti tisíc“. Každý může přijít na hřiště a zkusit si zahrát,“ vysvětlila Maria Stilerová z ČGF.

k Rudovi Nechanickému na párky v rohlíku a během občerstvování si také s kytarou zazpívaly pár písniček.

„Golf je krásný sport a může ho hrát každý. Možná se nestane Ti-

Každý sport má své přednosti. Zeptali jsme se na to, co nabízí golf. „Já si myslím, že golf vás naučí určité ukázněnosti a pokoře. Většina lidí má pocit, že je golf snadný, ale on to úplně jednoduchý sport není. Hodně záleží na koordinaci pohybu, a myslím, i na psychické zdatnosti. Než se člověk vydá na hřiště, musí se srovnat sám se sebou. Potom může zkusit hřiště pokořit.

llu Kozhukhovovi, který tuto akci vymyslel a připravil, generálnímu sponzoru, firmě Lotus Development, a zástupci ČGF paní Stilerové.

A my na oplátku děkujeme dětem, protože takový upřímný úsměv a rozzářené oči z povedeného odpalu neviděl Royal Golf Club celých 109 let. Doufáme, že nás navštíví častěji! ●

VELKÉ PODĚKOVÁNÍ VŠEM SPONZORŮM NAŠEHO HŘIŠTĚ.

Po dohodě s presidentem klubu JUDr. Milanem Veselým, se člen představenstva pro mládež, Ing. Jan Budka, rozhodl sponzorovat novou úpravu hlavního vjezdu na naše hřiště. Konkrétně se jednalo o vydláždění pravé strany vjezdu s navázáním na asfaltovou komunikaci, tak, aby se dvě jedoucí auta mohla vyhnout. Dále vyřezání a vykopání starých dřevin a náletů po obou stranách vjezdu a nové osazení.

Nový sponzor klubu, Andrej Nikitin z Ruska, zaplatil nové deštníky pro venkovní terasu u restaurace.

Zároveň vyzýváme i ostatní členy, kteří mají možnost materiálně, finančně nebo svojí prací pomoci klubu, aby tak učinili. Tento klub a hřiště si to zaslouží.

MARIÁNSKÉ LÁZNĚ TŘEBÍZSKÉHO ULICE TEL.: +420 723 445 459

PRONÁJEM APARTMÁNŮ

Cena od 7 000 Kč za měsíc + energie

Dům po opravě evropské kvality
Venkovní dohled 24 hodin denně

Apartmány jsou plně zařízené v moderním stylu

MILÍ PŘÍZNIVCI MARIÁNSKOLÁZEŇSKÉHO GOLFU,

anketa Golfový areál roku 2014 je již v plném proudu a hlasy pro hodnocená hřiště přibývají. Královské hřiště v Mariánských Lázních, vítěz ankety 2010 a 2013, pro Vás v letošním roce připravilo mnoho novinek jak na hřišti samotném, tak i v jeho zázemí. Vaše dosavadní ohlasy jsou úžasné a povzbuzující, ale přesto Vás chceme požádat o maximální aktivitu v hlasování v uvedené anketě na www.golfova-hriste.cz.

Vaše hlasy jsou pro nás závazkem i oceněním práce celého týmu spolupracovníků. Podpořte nás svým hlasem v dovršení zlatého hatricku !

Pokud budete v anketě hlasovat, můžete vyhrát skvělé ceny jako např. poznávací zájezd do Asie od China Tours v ceně 75 tisíc korun, oblek či kostým na míru od firmy AL PIANO SU MISURA a další. I proto stojí za to hlasovat.

REPREZENTANTI KLUBU

► pokračování ze str. 1

klubů, kteří mají již lepší handicap. Proč se to tak děje? V některých klubech mají více hráčů, než kolik jich na kvalifikaci potřebují nebo naopak má na to, aby byli schopni postavit družstvo určité věkové kategorie, tak se hráčům nabízí členství a hráci podmínky, aby za druhý klub hráli. My stavíme na našich dětech, říká Oldřich Nechanický, které sami vychováváme. Do budoucna může-

továním náskok udržet. V odpoledních dvouhrách naše děvčata bojovala, ale nepříznivý stav utkání se jim už zvrátit nepodařilo. „Myslím si, že v současné konkurenci lze pokládat 4. místo za úspěch, říká Oldřich Nechanický. Může nás především mrzet semifinálové utkání s GC Brno, které jsme se zbytečnými chybami prohráli. V zápase o třetí místo se rozhodovalo vše na patech a musím říci, že jsem už dlouho neviděl tak dobré proměňování 3-5 metrových

Chlapcům našeho Extraligového družstva (Lukáš Zavadil, Oldřich Nechanický jr., Zdeněk Rozsypálek, Maroš Karniš, Štěpán Legner, Petr Budka, Michal Vorm, Jan Vítů a Zbyněk Novotný), podle našeho Head - Pro, nevyšla první dvě kola kvalifikace. Po důkladné analýze tohoto neúspěchu se dá říci, že jim chyběla dostatečná turnajová vyhranost. „Díval jsem se, kolik turnajů hráli v letošním roce, a je to jeden maximálně dva turnaje za celý začátek sezóny. Není možné,

Reprezentace klubu na treninku v Itálii.

me spolupracovat s okolními kluby: s Kynžvartem, Sokolovem, Františkovými Lázněmi, to by určitě neměl být problém, ale zatím chceme stavět hlavně na našich dětech.

O. Nechanický doporučuje rodičům mladých reprezentantů, aby děti nechaly více hrát spolu. Děti musejí hrát a trénovat společně, protože se navzájem více motivují a mají následně lepší výsledky. Když je jeden z hráčů momentálně lepší, tak ten druhý ho chce dohnat. Během prázdnin se chceme zaměřit více na trénink na hřišti, aby děti zvládaly strategii hry a techniku v různých pozicích. To znamená, že často děti na driving range mohou hrát dobře, mít dokonalé odpaly, ale na hřišti potom chybují.

Skvěle se dařilo pouze našim dívkám (Nela Mašková, Iveta Poslední, Amálie Němečková), které hrály ve třech bez možnosti skratat nejhorší výsledek a kvalifikaci úspěšně zvládly. Ve finále na Darovanském dvoře naše dívky do 18 let skončili 4. V napínavých dopoledních čtyřhrách se rozhodovalo až v samotném závěru, kdy naše děvčata shodně prohrála na 17. jamce. Dvojice Nela Mašková a Amálka Němečková ještě po 14. jamce vedla o jednu jamku, ale proměněnými více jak třímetrovými paty ze strany soupeřek se vývoj utkání obrátil v náš neprospěch. Naopak naše druhá dvojice Iveta Poslední a Gabriela Vítů dotahovala na druhé devítce náskok soupeřek, kterým se však podařilo skvělým pa-

patů, jako tomu bylo u soupeřek. Rád bych poděkoval celému družstvu, Nele Maškové, Ivetě Poslední, Amálce Němečkové, Gabriele Vítů a Andrejce Kudličkové, za výbornou reprezentaci našeho klubu.“

Extraliga má za sebou základní část šestikolové kvalifikace. Naše ženy předváděly po celou dobu vynikající hru. Zkušené hráčky (Silvie Dittertová, Stanislava Kopejtková, Petra Kvídová) se podařilo doplnit mladými hráčkami (Gabriela Vítů, Iveta Poslední, Nela Mašková) ve věku 13 až 17 let, které jsou schopné již nyní dosáhnout kvalitních výsledků, jak o tom přesvědčovaly ve všech kolech kvalifikace. Ženám se sice nepodařilo udržet 1. místo z první části kvalifikace, ale konečné 2. místo nám dává velkou šanci postoupit do finále a hrát opět o některou z medailí. O postup se utkají v neděli 31. 8. s hráčkami GC Austerlitz.

Ženy zleva: Boženka-Marta Markuzziová, Marie Štangl, Milena Keplova, Petra Marešová a Helenka Janoudová.

se našim mužům podařilo posunout na 9. místo a ve stejném termínu jako ženy budou naši muži hrát o udržení se v Extralize pro rok 2015 s hráči GC Beřovice.“

V individuálních soutěžích můžeme být spokojeni s výsledky Gabrielky Roberty Vítů, Nely Maškové, Ivety Poslední, Andrejky Kudličkové a Oldy

na Janoudová, Marie Štanglová, Petra Marešová a Boženka Marta Markuzziová se nepodařilo první den jamkové hry porazit výrazně posílené družstvo GC Praha, a tak ztratilo možnost obhájit 4. místo z roku 2013. Podle sestavení do pavouka ale měly možnost bojovat alespoň o 5. místo. Prohrály o pat na 18. jamce.

Muži B zleva: Jiří Stiler, Zdeněk Markuzzi, Jaroslav Volčík, Karel Krupna, Ladislav Pužej a Jiří Borowský.

Nechanického, kteří dosáhli několika vynikajících umístění.

Za zmínku určitě stojí 3. místo Oldy Nechanického na Mezinárodním mistrovství ČR juniorů. Dále dvě 2. místa Gabriely Vítů na Mistrovství ČR žáků a kadetů a na Mezinárodním mistrovství Belgie do 14 let.

Naši senioři dlouhodobě patří k seniorské špice. Ale i zde je konkurence stále větší. Seniorské družstvo žen je tradičním účastníkem mistrovství

Druhý den žen nastoupily proti čerstvě kvalifikovanému družstvu GC Kopniště, jež mělo v čele Ivetu Uhrovou, a po skvělém výkonu Helenky Janoudové a Petry Marešové jej naše reprezentantky dokázaly porazit. Je třeba podotknout, že Helenka hrála s virózou, přesto spolehlivě jako vždy a přinesla družstvu bod ze svého utkání. Petra na 18. jamce porazila Ivetu Uhrovou. Utkání naše ženy vyhrály celkově 2:1.

Třetí den seniorky nastoupily proti PGC Ostrava, nad kterým po soustředěném výkonu vyhrály 3:0. Družstvo tedy skončilo na 5. místě a v roce 2015 bude první utkání hrát proti družstvu, které se letos umístilo na 4. místě, tj. proti GC Karlovy Vary.

Pohár ČR 2014 družstev seniorů mužů ve hře na jamky pořádal Golf Club Austerlitz. Družstvo hrálo ve složení Zdeněk Markuzzi, Jaroslav Volčík, Jiří Stiler, Jiří Borowský, Karel Krupna, Ladislav Pužej. Oproti loňskému vítězství náš tým na mistrovství skončil bohužel na 6. místě. První utkání jsme prohráli s velmi silným týmem GC Lišnice. Druhé naši vyhráli s QPGC Myštůves a třetí prohráli s GC Hradec Králové. Hrál se za velmi teplého počasí a na rychlých greenech (rychlost 11).

Tým RGCML ve složení Stanislav Kopejtko, Antonín Kunšta, Václav Lojín, Karel Hacker, Václav Synáč a Pavel Pilip (cap) měl za úkol obhájit 3. místo z loňského roku. Tým nemohl posílit Jan Zitterbart (operace kolena) a také kapitán týmu hrál po operaci achilovky. V prvním kole jsme nastoupili proti týmu GC Stará Boleslav a zvítězili 4 : 1. Ve druhém kole nás čekal GC Ostrava a také tento tým jsme dokázali porazit a postoupit do finále, kde nás čekal loňský vítěz GC Praha. Pražský tým byl však lepší a opět po roce zvítězil. RGCML skončil druhý a GC Ostrava porazil v souboji o třetí místo GC Karlovy Vary. ●

Muži A zleva: Václav Lojín, Stanislav Kopejtko, Antonín Kunšta, Václav Synáč, Pavel Pilip a Karel Hacker.

jících pěti kolech, kdy už kluci hráli s výsledky, které od nich očekávám. Když bychom počítali posledních pět kvalifikačních kol, tak bychom se umístili na 7. místě. Skvělými výsledky v posledních třech kolech kvalifikace

již od roku 2000. Za uplynulé roky se měnila sestava družstva, poslední medailové umístění získalo družstvo v roce 2010 a to stříbrné z celkového počtu 10 medailových umístění.

V posledních letech ostatní družstva zaznamenala nástup nových senierek s výbornou výkonností a jednomístnými handicap. Hlavním úkolem současného mariánskolázeňského družstva, které se již dlouho skládá ze stejných hráček, je udržet si umístění ve skupině osmi nejlepších družstev až do očekávaného posílení družstva čerstvými seniorkami s dobrým handicapem.

V letošním roce družstvo posílila Petra Marešová, ale Tamara Johánková se pro bolesti zad nemohla účastnit, a tak ji na poslední chvíli zastoupila Boženka Marta Markuzziová. Za opravdu odpovědný přístup jí patří velký dík. Družstvu ve složení Hele-